

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 16 czerwca 2025 r.

D/LE.UH.8361.148.2024

**Marcin Konarski
Przedsiębiorstwo Handlowe Marcin Konarski
ul. kard. Stefana Wyszyńskiego nr 72 lok. 24
50-331 Wrocław**

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Marcina Konarskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: **Przedsiębiorstwo Handlowe Marcin Konarski**, ul. kard. Stefana Wyszyńskiego nr 72 lok. 24, 50-331 Wrocław, NIP: 8981773124, karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Lesznie, w dniach 4 do 12 grudnia 2024 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Marcina Konarskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Przedsiębiorstwo Handlowe Marcin Konarski, ul. kard. Stefana Wyszyńskiego nr 72 lok. 24, 50-331 Wrocław, NIP: 8981773124 (miejsce kontroli: sklep obuwniczy, ul. Powstańców Wlkp. nr 3, 63-800 Gostyń).

W toku kontroli dokonano m.in. oceny prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz cen towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach.

W powyższym zakresie zbadano 110 partii towarów, stwierdzając nieprawidłowości łącznie w przypadku 17 skontrolowanych partii, tj. brak cen jednostkowych w odniesieniu do 7 partii towarów oraz brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki przy 10 partiach towarów.

Nieuwidocznienie ceny jednostkowej stwierdzono przy 7 niżej wymienionych partiach towarów, tj.:

- 1) Biały korektor do sneakersów cocciné 75 g w cenie 16 zł,
- 2) Preparat do czyszczenia białych podeszw cocciné 125 ml w cenie 17 zł,
- 3) Dezodorant do obuwia cocciné 150 ml w cenie 22 zł,
- 4) Rozciągacz do obuwia cocciné 75 ml w cenie 16 zł,
- 5) Impregnat do skór i tekstyliów cocciné 250 ml w cenie 25 zł,
- 6) Krem ekskluzywna pielęgnacja obuwia cocciné 50 ml w cenie 14 zł,
- 7) Naturalny воск i żywica cocciné 40 g w cenie 7 zł.

Brak uwidocznienia ceny jednostkowej stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz jest niezgodne z § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

a w konsekwencji narusza interes konsumentów.

Nieuwidocznienie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki stwierdzono w przypadku 10 partii.

W przypadku 8 niżej wymienionych partii na towarze widniały 2 ceny, z czego jedna z nich była przekreślona:

- 1) Obuwie dziecięce model E1326-3 GREEN/BLACK cena przekreślona 49,99 cena obniżona 24,99,
- 2) Obuwie dziecięce model 66-65A NAVY cena przekreślona 49,99 cena obniżona 24,99,
- 3) Obuwie dziecięce model 5052 D. BLUE cena przekreślona 49,99 cena obniżona 24,99,

- 4) Obuwie dziecięce model DD57TE L.GREEN cena przekreślona 39,99 cena obniżona 19,99,
- 5) Obuwie dziecięce model E1321-1 BLACK/GREEN cena przekreślona 49,99 cena obniżona 24,99,
- 6) Obuwie dziecięce model SJ8016 GREEN cena przekreślona 49,99 cena obniżona 24,99,
- 7) Obuwie męskie model 3620-1 BLACK cena przekreślona 59,99 cena obniżona 29,99,
- 8) Obuwie męskie model MT019-1 cena przekreślona 89,99 cena obniżona 44,99.

Natomiast w przypadku 2 niżej wymienionych partii na towarze widniały 2 ceny, żadna z nich nie była przekreślona:

- 9) Obuwie dziecięce model 6230 NAVY cena 49,99 cena obniżona 24,99,
- 10) Obuwie dziecięce model 6228 NAVY cena 49,99 cena obniżona 24,99.

Nieuwidocznienie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w sytuacji, gdy podano dwie ceny, z których jedna jest przekreślona i jest najniższą ceną z 30 dni przed obniżką, stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy, a także narusza interes konsumentów.

Nieuwidocznienie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w sytuacji, gdy podano dwie ceny i żadna z nich nie jest przekreślona, stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy, a także narusza interes konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że *„W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.”*

W myśl § 3 rozporządzenia, *„1. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. 2. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolucie; 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.”*

Stosownie do treści § 4 rozporządzenia, *„1. cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:*

- 1) *litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości,*

- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy,
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości,
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni,
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

2. W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

3. W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.”

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 12 maja 2025 r., znak D/LE.UH.8361.148.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo, awizowane w dniach 15 maja i 23 maja 2025 r., nie zostało podjęte w terminie i zgodnie z dyspozycją art. 44 § 4 Kpa zostało uznane za doręczone z upływem 14-go dnia od daty pierwszego awizowania. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa.

Podstawą prawną do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub

prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstępniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie uwidoczniał ceny jednostkowej w przypadku 7 partii towarów a także nie uwidoczniał informacji odnoszącej się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w odniesieniu do wszystkich 10 partii towarów oferowanych w obniżonych cenach, spośród 110 łącznie skontrolowanych pozycji cenowych oferowanych do sprzedaży towarów (w tym w cenie obniżonej), to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma.

Cena jednostkowa jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającymi wpływ na decyzję o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Informując o obniżce cen towarów należy uwidocznić informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki wraz z wyjaśnieniem, że jest to właśnie cena obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Pominięcie w tym komunikacie którejkolwiek ze składowych dyspozycji art. 4 ust. 2 ustawy, odczytywane być musi jako naruszenie prawa konsumenta do informacji. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 29 października 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie

przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenie art 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy, łącznie dla 17 pozycji cenowych spośród 110 poddanych kontroli. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie informacji o cenach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, w tym o cenach obniżonych oraz najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku

tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 - 5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 - 5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w znacznym stopniu. Przedsiębiorca, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ustawy, nie uwidoczniał ceny jednostkowej w odniesieniu do 7 partii towarów spośród 100 skontrolowanych w tym zakresie, a także naruszył art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w odniesieniu do wszystkich 10 towarów oferowanych w obniżonych cenach spośród 10 łącznie skontrolowanych w tym zakresie. Celem przepisów ustawy jest zagwarantowanie konsumentom m.in. dostępu do informacji o cenie jednostkowej towaru oraz łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Dlatego stwierdzone w niniejszej sprawie naruszenia w sposób istotny naruszają interes konsumenta.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone

zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze i uwiódrczył ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów oraz przychodu w oparciu o deklarację strony w zakresie wielkości przedsiębiorstwa z dnia 8 października 2024 r. oraz art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.).

Wysokość kary nie przekracza 1 % obrotu, przyjętego przez organ na podstawie ww. danych, osiągniętego z prowadzonej działalności. Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do tak przyjętej wielkości obrotu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z przyjętą przez organ wysokością obrotu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości obrotu z faktem, iż kontrolowany posiada status mikroprzedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1.Strona

2.a/a